

FILMHUIS

Ademstokkend van pracht

Er worden weer films vertoond in Cinecitta in Tilburg. Hoe een oude villa haar oude luister hervond.

door Henri van der Steen

TILBURG - Het is allemaal nogal on-Tilburgs. Ademstokkend van pracht. Je ziet hier in gedachten Humphrey Bogart in *black tie* rondlopen en Grace Kelly en andere klassieke sterren in avondtoiletten die ruisen van opwindend.

Tilburg had al enkele relaxte, kunstzinnige entiteiten (Paradox, 013, Kunstpodium T, Anton Dautzenberg), nu is er ook weer een filmhuis van allure: Cinecitta. Het oorspronkelijke gebouw aan de Willem II-straat, uit 1877, bedoeld als koffiehuis, later benut als honk voor Souvenir des Montagnards en vanaf 1916 als filmhuis, heeft deze laatste bestemming teruggevonden, dankzij het alleszins opmerkelijke echtpaar Paul Vermeë en Nettie Verhagen. Ze willen wel vertellen over hun project, maar niet samen op de foto; wie hun toch werkelijk niet onknappe tronie wil zien, kan op de sociale media zoeken, suggereren ze zelf.

Waarom ze hun privacy zo afschermen, mag Joost weten. Misschien zijn ze bang door het god of de volksbuik vrezende deel van Brabant te worden aangezien voor patsers, nu ze de 6,2 miljoen die de verbouwing kostte uit eigen zak hebben betaald c.q. geregeld. Het is ook wel grappig, want ze schermen die privacy zelf bepaald slordig af. Als je Nettie vraagt sinds wanneer zij bij de verbouwing is betrokken, zegt ze: „Na anderhalf jaar.” Vermeë kijkt haar dan aan en meldt droogjes: „Ik geloof niet dat we het erover gehad hebben dat ik dit heb gekocht in 2009.”

Hij heeft het wel vaker ergens niet over gehad. Tijdens de rondleiding blijken de stoeltjes in de voormalige Ruimte X lekker te zitten. „Zeven vijftig”, zegt Vermeë

trots. Zeven euro vijftig, bedoelt-ie. „Zeven vijftig?”, vraagt zijn vrouw verbaasd. „Zeven vijftig”, bevestigt de baas.

Het is zijn project, maar ook hun project. Nettie Verhagen deed de kunstacademie, werkte bij een architect en rolde zo de bouwwereld in. Ze is nu maquettebouwer. „Eigenlijk ben ik een aanemer in het klein”, zegt ze zelf. Het is de reden waarom ze zich met de details en het interieur van Cinecitta bezighield.

Ze willen dus zelf niet meer over de particuliere achtergronden van de onderneming kwijt dan dat ze het gebouw en de filmgeschiedenis wilden conserveren. Nou, dat is helemaal gelukt.

Cinecitta is *every inch* een schoonheid van een gebouw, van de klassieke, ornamentale hoofdzal met bordeauxrode fauteuils en het leverkleurig plafond tot de toiletten.

Die leiding komt maar deels in handen van Vermeë, hoewel hij de eigenlijk als appartement bedoelde zolder gaat inrichten als kantoor. „Ik zal hier ook niet elke dag zijn, me niet elke dag met de dingen bemoeien.”

Hij baat zijn theater voorlopig wel zo zakelijk als het kan uit. „Ik reken op honderdduizend bezoekers, dan is het hier bingo. Verlies draaien is uitgesloten, daar ben ik te veel zakenman voor. Maar uiteindelijk is het de bedoeling dat het hier een stichting wordt.”

“De enige verandering is eigenlijk dat we kinderfilms gaan draaien

Paul Vermeë, eigenaar Cinecitta

■ Cinecitta is *every inch* een schoonheid van een gebouw, van de klassieke, ornamentale hoofdzal met bordeauxrode fauteuils en het leverkleurig plafond tot de toiletten. foto Joris Buijs/PVE

Hij mikt op hetzelfde publiek dat voorheen Cinecitta bezocht – en dat tot 16 juli in de tijdelijke huisvesting in Theaters Tilburg nog deed. Het is het publiek dat houdt van de keuzes van programmeur Bert Goessen, die van Vermeë in de nieuwe locatie lekker zijn gang kan blijven gaan. Dat zal dan Nettie Verhagen bevallen, liefhebber van de goede film die ze is. „Ik ging nooit naar Pathé of Euro-scoop, ik wil geen reclames en pauzes en popcorn.” Vermeë: „De enige verandering is eigenlijk dat we kinderfilms gaan draaien, elke zondag en woensdag en in de vakanties.” Verder zal er elke dag film zijn, van twee tot twaalf. Cinecitta opent dagelijks om twaalf uur, want je kunt er ook koffiedrinken en een hapje eten. De koffie kost 2,20, een salade 8,50, voor vijftig cent meer zie je een film. „Dat zullen de mensen niet duur vinden.”

Vermeë is daarom uitgesproken optimistisch. „De mensen zullen ervan schrikken. We hebben ook geen concurrentie van een andere

bioscoop met arthousefilms en de plek is goed!”

Het filmtheater bestaat uit een hoofdzal van 192 stoelen en twee kleinere zalen, met 49 en 37 stoelen. Vermeë zou ook graag regelmatig debatten organiseren over maatschappelijke of culturele onderwerpen. En *specials*.

Het echtpaar leidt trots verder door het gebouw. De buitenkant van de entree is versierd met een print uit *Modern times* van Charlie Chaplin; ideeetje van architect Peter van Hoogmoed. Uit de Tuinstraat. Vermeë: „Als het effe kan, doe ik alles met locals.”

Het bouwproces duurde jaren en kostte tranen en de nodige doorwaakte nachten. Muren vielen om, het dak kwam naar beneden, tonnen aan euro's bleken weggegooid geld. Uiteindelijk zitten Paul Vermeë en Nettie Verhagen met een warm gevoel in de schitterende tuin van hun theater. Paul: „Alles is geworden zoals we wilden, maar het is allemaal beter en mooier geworden dan we hadden gedacht. Vooral die tuin!”

CINECITTA

- Een villa aan de Willem II-straat in Tilburg 29 dient vanaf 1876 als koffiehuis en vanaf 1877 ook als sociëteit (met concertzaal) van de Koninklijke Liedertafel Souvenir des Montagnards.
- Sinds 1916 is de villa ook in gebruik als bioscoop, die vanaf 1982 door Bert Goessen wordt geleid onder de naam Cinecitta. Goessen is nog altijd de programmeur.
- In 2009 koopt Paul Vermeë het pand dat hij wil opknappen om het in 2013 te heropenen. Bouwkundige en andere problemen zorgen voor vertraging.
- Cinecitta ging gisteren open, met een grote zaal en twee kleinere, een multifunctionele ruimte, een restaurant met zestig stoelen, een bar en een binnentuin.
- In 2016 bestaat de bioscoop honderd jaar, in opdracht van Vermeë doet Berry van Oudheusden onderzoek naar de filmhistorie van het pand.